

[POWOŻNIK *sb m*

V sg pow(o)źniku.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII(z Cn; XVIII) – XVIII w.

Ten, kto kieruje wozem, woźnica; przen [czyj]:

Szereg: »woz i powoźnik«: Oycze náfz. Woźie y powoźniku Izráelowy. BzowRóz 94.

MN